

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

DEPARTAMENT WYCHOWANIA I KSZTAŁCENIA INTEGRACYJNEGO

Warszawa, 03 sierpnia 2020 r.

DWKI-WSPE.053.12.2020.JKP

Pani [REDACTED]

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na pismo (petycja) przekazane do Ministerstwa Edukacji Narodowej przez Biuro Dialogu i Korespondencji w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, pismem nr BDK.0600.6337.2020.SP/WT, w sprawie nowelizacji przepisów art. 39a ust. 2-3 ustawy z 14 grudnia 2016 r. *Prawo Oświatowe*¹ w celu ujednoczenia rozliczania przez gminę kosztów dowozu uczniów niepełnosprawnych do jednostek systemu oświaty, uprzejmie informuję.

Priorytetem działań Ministerstwa Edukacji Narodowej jest stwarzanie optymalnych warunków organizacyjno-prawnych do kształcenia, wychowania i opieki wszystkim dzieciom i młodzieży, w tym również dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej objętej kształceniem specjalnym.

Nowelizacja przepisów art. 39 ust. 4 ustawy – *Prawo oświatowe* wprowadzająca przepisy art. 39a określające kryteria ustalania kosztów przejazdu dziecka i opiekuna, zwracanych rodzicom dowożącym dzieci niepełnosprawne do szkoły lub przedszkola była inicjatywą ustawodawczą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej², wykonującą postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia z 17 października 2017 r. (sygn. akt S 1/17). Ponadto, rodzice wskazywali na problemy z egzekwowaniem od gmin zwrotów realnie ponoszonych kosztów dowozu.

Nowe rozwiązania, polegające na określeniu kryteriów, którymi powinny kierować się gminy określając koszty dowozu dzieci i młodzieży niepełnosprawnej do jednostek systemu oświaty, wychodzą naprzeciw oczekiwaniom większości rodziców.

Intencją przepisów jest umożliwienie rodzicom niepełnosprawnych dzieci i młodzieży uzyskania od gminy zwrotu rzeczywistych kosztów ponoszonych przez rodziców na dowóz dziecka do danej jednostki systemu oświaty oraz ujednoczenie w skali kraju zasad ich rozliczania.

Zgodnie z przepisami art. 39a ust. 2 lit. d ww. ustawy – *Prawo oświatowe*, zwrot kosztów jednorazowego przewozu następuje w wysokości określonej według wzoru, gdzie jedną z danych jest średnie zużycie paliwa w jednostkach na 100 kilometrów dla danego pojazdu według danych producenta pojazdu. W związku z tym, że zwrotu kosztów dowozu na podstawie wzoru dokonuje

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.

² Link: <https://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=3721>

gmina, w opinii Ministerstwa Edukacji Narodowej to gmina powinna pozyskać taką informację samodzielnie.

Przepisy art. 39a ust. 2 lit. c ww. ustawy wskazują, że przy określaniu średniej ceny jednostki paliwa w gminie, rada gminy bierze pod uwagę cenę paliw na stacjach w tej gminie, za okres wskazany w uchwale.

Koszty zwrotu dowozu ucznia niepełnosprawnego do danej jednostki systemu oświaty zależą od bardzo wielu czynników, takich jak np.: rodzaj pojazdu, rodzaj miejscowości (wieś, miasto), wielkość miejscowości, położenie geograficzne, poziom rozwoju komunikacji publicznej. Zatem, określenia wysokości zwrotu rodzicom realnie poniesionych kosztów dowozu niepełnosprawnych dzieci do szkół może najtrafniej dokonać gmina, uwzględniając lokalne uwarunkowania występujące na swoim obszarze.

Natomiast zapewnienie odpowiedniego stanu technicznego samochodu należy do jego właściciela.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że obowiązek zapewnienia bezpłatnego dowozu do szkół i opieki w czasie transportu należy do zadań gminy³.

Ponadto informuję, że w systemie oświaty funkcjonują placówki m.in. specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze zapewniające naukę w szkole specjalnej wchodzącej w skład ośrodka oraz zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę dzieciom i młodzieży uczącej poza miejscem zamieszkania⁴.

Z wyrazami szacunku

Joanna Wilewska
Dyrektor
Departament Wychowania i Kształcenia
Integracyjnego
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Pan Szymon Pilarz
specjalista w Biurze Dialogu i Korespondencji w Kancelarii Prezydenta RP
dotyczy sprawy nr BDK.0600.6337.2020.SP/WT

³ Art. 39 ust. 4 ww. ustawy – *Prawo oświatowe*.

⁴ Rozdział 4 rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie *publicznych placówek oświatowo-wychowawczych, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych, ośrodków rewalidacyjno-wychowawczych oraz placówek zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1606).